

การพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอชะอำ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน

A Development of Cha-am Tour-guide Map in Chinese for Chinese Tourists

มนธนต์ สินทร

Montanat Sinthorn

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Phetchaburi Rajabhat University

Corresponding author E-mail: yehanxiang@hotmail.com

(Received: February 28, 2021; Revised: September 28, 2021 ; Accepted : 10 October, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำเป็นภาษาจีนสำหรับใช้ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำที่พัฒนาขึ้น ดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน ใช้วิธีการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพจากการตอบคำถามในแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวน 65 คน ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอชะอำ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และความถี่ และการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความพึงพอใจต่อประโยชน์และการใช้ภาษาจีนของแผ่นพับแสดงแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มข้อมูลสำคัญบางประการในแผนที่ท่องเที่ยวโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ร้อยละจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ราคาที่พัก ราคาบัตรเข้าชมสถานที่ และการแนะนำร้านอาหาร ตามลำดับ ผลการพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนทำให้ได้แผนที่ท่องเที่ยวในรูปแบบของแผ่นพับอินโฟกราฟิกขนาด A3 ที่ประกอบไปด้วย เส้นทาง ที่ตั้ง รูปภาพ ข้อมูลแนะนำแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นภาษาจีนที่สามารถนำไปใช้สำหรับการประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีนตามจุดต่างๆ เช่น โรงแรม สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร ร้านค้า เป็นต้น ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของอำเภอชะอำให้เป็นที่ยังพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนมากขึ้น

คำสำคัญ: แผนที่ท่องเที่ยว อำเภอชะอำ นักท่องเที่ยวชาวจีน

Abstract

The purposes of this research were to development a Cha-Am tour-guiding map in Chinese for promoting tourism in the area and determine the satisfaction of Chinese visitors using the developed map. This study employed a mixed method of data collection. A quantitative and qualitative data were collected through a questionnaire with rating-scale items and open-ended

questions. The sample consisted of 65 Chinese visitors to Cha-Am. The data were analyzed statistically for means, standard deviation, frequency count, and percentage. The results showed that overall the Chinese visitors were satisfied with benefits of the map and the Chinese in the map brochure. They, however, suggested adding some essential information such as hotel room rates, ticket prices to landmarks and restaurant and food shop guides. This development of Cha-am tour guiding maps in Chinese resulted in a A3-size map in the form of an infographic brochure consisting of routes, locations, pictures, travel information and guide on tourist attractions in Chinese language, providing tourist information to Chinese visitors in different places such as hotels, attraction sites, restaurants, and shops. Therefore, this research can contribute to tourism promotion in Cha-am that could gain insight into Chinese tourists's satisfaction and interests.

Keywords: Tour-guide map, Cha-am, Chinese tourist

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศไทยเริ่มต้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2504 และปรับเปลี่ยนแผนในทุก 5 ปี จนถึงปัจจุบันเป็นแผนฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งในส่วนของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2564 ภายใต้วิสัยทัศน์ “การท่องเที่ยวไทยมุ่งพัฒนาประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพชั้นนำของโลก ซึ่งส่งเสริมการปฏิรูปเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้อย่างยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์ฟื้นฟูและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัวและเกิดความยั่งยืน และเพื่อเร่งรัดและสร้างศักยภาพในการหารายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพการแข่งขัน การสร้างรายได้และกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากสถานการณ์การท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศ โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” ทั้งนี้ แผนฯ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยที่สำคัญไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความสมดุลการท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทยและการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) โดยมี 2 ยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับแนวทางในการศึกษาวิจัยของผู้วิจัย

ในระดับภูมิภาคอาเซียนเองมีการตระหนักและมองเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญต่อการเติบโตของเศรษฐกิจ และเป็นส่วนช่วยพัฒนาภูมิภาคนี้ที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านวัฒนธรรม สังคม และแหล่งท่องเที่ยว จนเกิดข้อตกลงร่วมกันในการจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.2558 เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาดังกล่าว จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอาเซียน พ.ศ.2559 - 2564 ขึ้น

สำหรับประเทศไทยนั้น รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลรายงานสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ในภาพรวมนับตั้งแต่ปี พ.ศ.2556 เป็นต้นมา ภาคการท่องเที่ยวของไทยสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีมูลค่าสูงกว่ารายจ่ายด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้ดุลการท่องเที่ยวของประเทศไทยเกินดุลมาโดยตลอด จาก 1,060,735.12 ล้านบาท

ในปี พ.ศ.2556 เป็น 1,544,389.48 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2560 หรือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 16.05 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2560 มูลค่าดุลการท่องเที่ยวยานยนต์ร้อยละ 11.78 จากปี พ.ศ.2559 จากดุลการท่องเที่ยวยานยนต์จากทุกภูมิภาค โดยภูมิภาคที่มีอัตราการขยายตัวของดุลการท่องเที่ยวยานยนต์มากที่สุด คือ ภูมิภาคเอเชียใต้ ซึ่งในปี พ.ศ.2556-2559 มีมูลค่าดุลการท่องเที่ยวยานยนต์เป็นอันดับ 5 รองจากภูมิภาคโอเชียเนีย แต่ในปี พ.ศ.2560 ด้วยอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวอินเดีย ทำให้ภูมิภาคเอเชียใต้มีดุลการท่องเที่ยวยานยนต์สูงกว่าโอเชียเนีย ด้วยมูลค่า 68,782.64 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 20.25 จากปี พ.ศ.2559 นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงการเติบโตของดุลการท่องเที่ยวยานยนต์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2556 พบว่า จากการเติบโตของนักท่องเที่ยวจีนทำให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้กลายเป็นภูมิภาคที่มีดุลการท่องเที่ยวยานยนต์สูงสุด และในช่วงปี พ.ศ.2558 ด้วยอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจีนที่สูงถึงร้อยละ 72.31 จากการฟื้นตัวภายหลังจากสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ ในปี พ.ศ.2557 ทำให้มูลค่าเกินดุลของนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี พ.ศ.2558 ขยายตัวในอัตราที่สูงถึงร้อยละ 63.11 และยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ.2559 และ 2560 ในอัตราร้อยละ 11.17 และ 16.07 ตามลำดับ และในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การท่องเที่ยวภายในประเทศขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ 7.49 ต่อปี ในปี พ.ศ.2560 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนขยายตัว ร้อยละ 8.30 เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งขยายตัวร้อยละ 6.48 ตามการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นของผู้เยี่ยมเยือนในทุกภูมิภาค ซึ่งปัจจัยหนึ่งเป็นผลจากการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวชาวจีน และการขยายตัวของนักท่องเที่ยวรัสเซีย นอกจากนี้ นับจากปี พ.ศ.2556 เป็นต้นมา การท่องเที่ยวภายในประเทศของไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มขึ้นจาก 217 ล้านคน ในปี พ.ศ.2556 เป็น 289 ล้านคน ในปี พ.ศ.2560 หรือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 7.49 โดยภูมิภาคที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีสูงกว่าร้อยละ 7 ได้แก่ ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก (ขยายตัวเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 11.57 และร้อยละ 8.33 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญ หลายจังหวัด และมีระยะทางเวลาการเดินทางไม่ไกลจากกรุงเทพฯ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคกลางตอนใต้ของประเทศไทย มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก 3 วง 3 ทะเล อันได้แก่ เขาวิ้ง (พระนครคีรี) ที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 4 วังบ้านปืน (รามราชนิเวศ) ที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 5 และวังมฤคทายวัน ที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 6 และทะเลโคกลิน ทะเลหาดทราย และทะเลหมอก (พะเนินทุ่ง) จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี, 2560)

ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีช่วยทำให้แผนที่มีความละเอียด มีความถูกต้องแม่นยำ และหาได้ง่ายจากระบบออนไลน์ เมื่อผนวกเข้ากับเทคโนโลยีจีพีเอส (GPS; Global Position System) ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้โดยไม่ต้องมีไกด์ แต่อย่างไรก็ดี สิ่งสำคัญในศาสตร์การทำแผนที่นอกจากพื้นที่ สภาพทางภูมิประเทศ ก็คือ วิธีการถ่ายทอดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่จะต้องทำให้เข้าใจง่าย สื่อความและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวหรือมีความเป็นสากล ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญภายในได้แก่ รูปภาพ สี เส้นลาย ตัวอักษร เป็นต้น องค์ประกอบดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อความหมายการเข้าใจที่ง่ายขึ้น ทั้งนี้ต้องบวกกับความสามารถในการรับรู้ของมนุษย์ (อรณชิต ชูวีระ, 2550)

ด้วยเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คือ “มหาวิทยาลัยแห่งการท่องเที่ยวและอาหาร” และมีนโยบายหนึ่งคณะหนึ่งอำเภอ เพื่อให้แต่ละคณะได้มีหน้าที่ดูแลงานวิจัยและงานบริการวิชาการของแต่ละอำเภอ ทำให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีหน้าที่ดูแลอำเภอชะอำ เพื่อให้การวิจัยมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และหน้าที่ของคณะต้นสังกัดของผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการวิจัยเพื่อพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำที่มีความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวชาวจีน เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวนมากของประเทศ และจากที่ผู้วิจัยได้พูดคุย และสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวจีนได้ทราบข้อมูลปัญหาจากการท่องเที่ยวว่า สื่อและแผนที่นำเที่ยวโดยทั่วไปจะมีแต่ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัญหาต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ไม่มีความรู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนั้น การวิจัยในเรื่องนี้จึงมี

ประโยชน์ทั้งกับตัวนักท่องเที่ยวสำหรับวางแผนการท่องเที่ยวด้วยตนเอง และผู้ประกอบการที่ได้ผลประโยชน์จากการมีข้อมูลแผนที่ สัญลักษณ์ที่มีความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวชาวจีนอีกด้วย

ปัญหาวิจัย/โจทย์วิจัย

1. สัญลักษณ์ และชื่อเรียกสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมในการทำแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนสำหรับอำเภอชะอำเป็นอย่างไร
2. นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความพึงพอใจต่อแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำ

สมมติฐานการวิจัย

นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความพึงพอใจต่อแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำอยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนที่ท่องเที่ยว หมายถึง แผนที่อินโฟกราฟิกที่มีเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่อำเภอชะอำ ประกอบด้วย สถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งที่ตั้งต่างๆ ตัวอาคารที่มีความสำคัญ สถานที่ราชการ ชื่อถนน เพื่อชี้แจงสถานที่ เส้นทาง ให้ง่ายต่อความเข้าใจและเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยว
2. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวจีน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านตัวแปร/เนื้อหา
เป็นการวิจัยเฉพาะพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านทางเอกสารประชาสัมพันธ์เท่านั้น
2. ขอบเขตด้านประชากร
ในการสร้างแผนที่ภาษาจีนของอำเภอชะอำ ผู้วิจัยเลือกการทดสอบการใช้แผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำ โดยการเลือกตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวน 65 คน
3. ขอบเขตด้านสถานที่
เป็นการวิจัยเฉพาะที่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา
การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำ ตั้งแต่ เดือนกันยายน 2561 – เดือนกันยายน 2562

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ได้แผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว อำเภอชะอำ
2. นำผลการวิจัยไปใช้ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และใช้เป็นเครื่องมือสำหรับนักท่องเที่ยวในการเดินทาง
3. นำผลการวิจัยไปแนวทางพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวและการออกแบบเครื่องหมายและสัญลักษณ์ในแผนที่ที่มีประสิทธิภาพ
4. นำผลการวิจัยเพื่อไปพัฒนาและขยายผล อันจะสามารถใช้ประโยชน์กับพื้นที่อื่นหรือเพิ่มเติมหรือประโยชน์ในด้านอื่นๆ ที่กว้างขวางมากขึ้นในอนาคต

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานเพชรบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. โรงแรมและจุดบริการนักท่องเที่ยว อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ระเบียบวิธีการวิจัย

เรื่องนี้เป็นการศึกษาที่ใช้รูปแบบผสม (Mixed Method) ตามกรอบแนวคิดของ John W. Creswell (2014) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความถูกต้อง ชัดแจ้ง มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างเครื่องมือและทดลองใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การเลือกพื้นที่ที่วิจัย

พื้นที่การวิจัย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตามเขตพื้นที่ทำการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2. ประชากรที่ศึกษา

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยจากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. 2560 มีชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวอำเภอชะอำ พบว่า มีนักท่องเที่ยวจากทวีปเอเชียทั้งหมด 476 คน โดยสัดส่วนของนักท่องเที่ยวจีนคือร้อยละ 13.65 จึงประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนได้เป็นจำนวน 65 คน

3. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

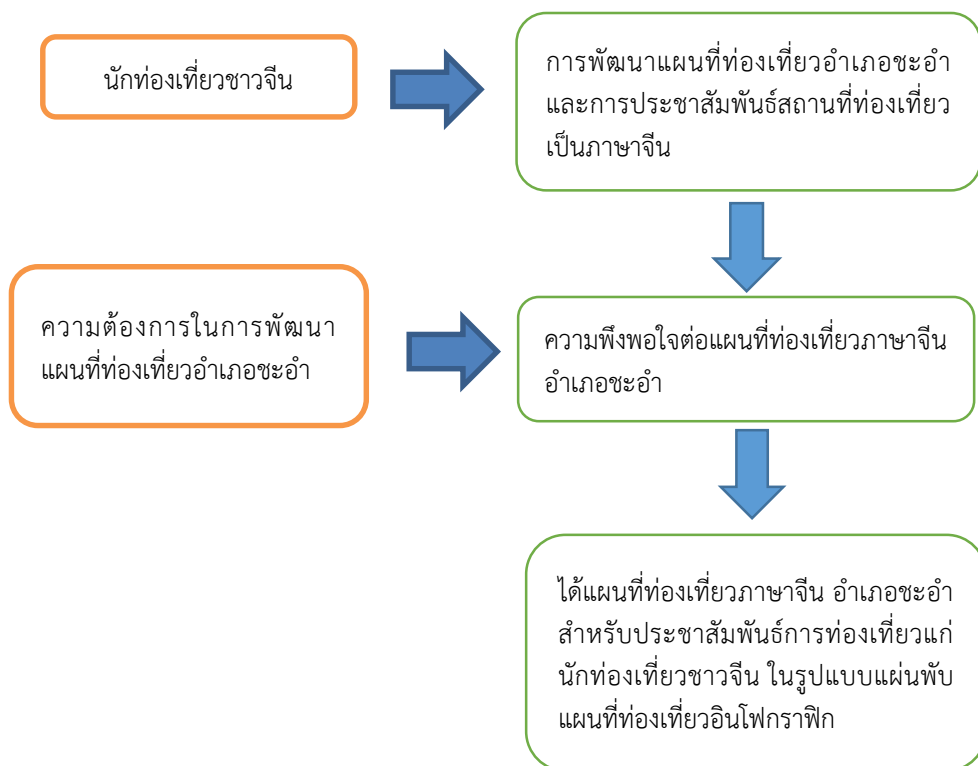
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ

3.1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พูดคุยและแบบสอบถาม จากนักท่องเที่ยวชาวจีนและนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากประเทศจีนในอำเภอชะอำ

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ข้อมูลที่ผู้วิจัยจัดกระทำเอกสารรายงานต่างๆ และข้อมูลจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอำเภอชะอำ

4. กรอบแนวความคิดของการวิจัยและการกำหนดตัวแปร

การวิจัยเรื่องแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วย

5.1 แบบสอบถาม

5.2 แบบประเมินความพึงพอใจ

6. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจเป็นการสัมภาษณ์และแบบสอบถามความพึงพอใจการใช้บริการด้านแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน ด้านเส้นทางท่องเที่ยวและชื่อสถานที่สำคัญเป็นภาษาจีน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประโยชน์ของแผนพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ จำนวน 5 ข้อคำถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแผนพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ จำนวน 2 ข้อคำถาม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 2 ด้าน

7. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

7.1 การค้นคว้าจากรายงานการวิจัย รายงานการศึกษา รายงานสถิติการท่องเที่ยวประเทศไทย วิทยานิพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น ประวัติความเป็นมาของจังหวัดเพชรบุรี ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ของอำเภอชะอำ เป็นต้น

7.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดส่งบันทึกข้อความเรื่องขอความอนุเคราะห์สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการด้านแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน

7.3 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

7.4 ตรวจสอบข้อมูลแบบสอบถามและทำการบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์

7.5 วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมทั้งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนสำหรับอำเภอชะอำ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

8.1 กำหนดสื่อที่จะใช้นำเสนอ

8.2 เลือกมาตราส่วน และชนิดของเส้นโครงแผนที่ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของแผนที่

8.3 วิเคราะห์เนื้อหาแผนที่ และการให้สัญลักษณ์

8.4 กำหนดการวางแบบและองค์ประกอบแผนที่ ตามหลักการและวิธีการออกแบบแผนที่ ดังนี้

1) เนื้อหาของแผนที่

2) ขอบระวางแผนที่

3) ชื่อแผนที่

4) คำอธิบายสัญลักษณ์

5) แหล่งที่มาของข้อมูล

6) มาตราส่วนของแผนที่

7) เครื่องหมายทิศทาง

8) แผนที่แทรก ใช้สำหรับแสดงส่วนรายละเอียดของพื้นที่

หลังจากนั้นทำการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบของสัญลักษณ์ที่นำมาใช้ประกอบแผนที่ โดยสัญลักษณ์นั้นต้องเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวชาวจีน และเข้าใจได้ง่าย

9. การกำหนดค่าตัวแปร

การประเมินผลที่ได้จากความพึงพอใจนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์การแปลความหมายที่ตั้งไว้ตามหลักสถิติ แบ่งเป็น 5 ระดับ จากเกณฑ์ดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2548)

	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจเฉลี่ย
ระดับค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	มากที่สุด
ระดับค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	มาก
ระดับค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	ปานกลาง
ระดับค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	น้อย
ระดับค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

10. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ การประมวลผลการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือทางสถิติ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. ค่าความถี่ (Frequency)

2. อัตราส่วนร้อยละ (Percentage)

3. ค่าเฉลี่ย (Means)

4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

1. หาค่าอัตราส่วนร้อยละจากสูตร

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามข้อนั้น

n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด หรือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum Xi}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ SD) ใช้เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล จากสูตร

$$SD = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

11. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง การอธิบายข้อมูลจะใช้สถิติเชิงพรรณนาและมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านต่างๆ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
ปรับปรุง	1

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอชะอำ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน” ผู้วิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ จำนวน 65 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาทำการวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 2 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีนของอำเภอชะอำ

ในการสร้างแผนที่ภาษาจีนของอำเภอชะอำในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทดสอบกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาอำเภอชะอำ รวมจำนวน 65 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 65 ชุด จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อดำเนินการหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประโยชน์ของแผ่นพับแสดงแผนที่ภาษาจีนอำเภอชะอำ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแผ่นพับแสดงแผนที่ภาษาจีนอำเภอชะอำ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้มีความหมายดังนี้

n แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

f แทน ความถี่

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ประโยชน์ของแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ

ในการวิจัยเรื่องนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวน 65 คน ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปิด (Close – ended question) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อประโยชน์ของแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อประโยชน์ของแผ่นพับแสดงแผนที่

(n=65)

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ			
		($\bar{X}$)	(S.D)	แปลผล	ลำดับที่
1.	แผนที่บอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวได้ถูกต้อง 旅游地点的线路的正确性	4.14	0.72	มาก	2
2.	แผนที่ช่วยประหยัดเวลาในการเดินทาง 地图能节省出行时间	4.14	0.64	มาก	2
3.	แผนที่พกพาสะดวก 方便随身携带	4.22	0.60	มาก	1
4.	แผนที่ค้นหาสถานที่ท่องเที่ยวได้รวดเร็ว 能通过地图快速搜索景点	3.98	0.72	มาก	4
5.	แผนที่เข้าใจได้ง่าย 地图通俗易懂	4.10	0.79	มาก	3
	รวม	4.11	0.69	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อประโยชน์ของแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11 และ S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ 3 แผนที่พกพาสะดวก รองลงมาข้อที่ 1 แผนที่บอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวได้ถูกต้อง และข้อที่ 2 แผนที่ช่วยประหยัดเวลาในการเดินทางอันดับที่ 3 ข้อที่ 5 แผนที่เข้าใจได้ง่าย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อที่ 4 แผนที่ค้นหาสถานที่ท่องเที่ยวได้รวดเร็วตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปิด (Close – ended question) ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจต่อแผ่นพับแสดงแผนที่ (n=65)

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ			
		($\bar{X}$)	(S.D)	แปลผล	ลำดับที่
1.	การมีแผ่นพับแสดงแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำทำให้สามารถมาท่องเที่ยวได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยทัวร์ได้มากน้อยเพียงใด 可以通过地图自己完成旅游，不需要旅行社的帮助	3.82	1.13	มาก	1
2.	ท่านพึงพอใจต่อแผ่นพับแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำมากน้อยเพียงใด 您对七岩 (Cha-am) 旅游宣传册地图的满意程度如何	3.60	1.05	มาก	2
	รวม	3.71	1.09	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.71 และ S.D. = 1.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ 1 การมีแผ่นพับแสดงแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำทำให้สามารถมาท่องเที่ยวได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยทัวร์ได้มาก รองลงมาข้อที่ 2 ท่านพึงพอใจต่อแผ่นพับแผนที่ท่องเที่ยวอำเภอชะอำมาก ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความต้องการให้เพิ่มข้อมูลแผนที่ท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปิด (Close – ended question) ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น เป็นคำถามปลายเปิด (Open – ended question) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความต้องการให้เพิ่มข้อมูลแผนที่ท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตารางที่ 3 ความต้องการให้เพิ่มข้อมูลแผนที่ท่องเที่ยว

(n=65)

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		
		ความถี่(f)	ร้อยละ	ลำดับที่
1.	สถานที่ท่องเที่ยว 旅游景点	35	54.0	4
2.	สถานที่พัก 住宿地点	39	60.0	3
3.	สถานที่ราชการ 官方地点	9	14.0	9
4.	พิกัดตำแหน่ง 位置	27	42.0	8
5.	ราคาที่พัก 住宿价格	46	71.0	1
6.	ราคาค่าโดยสาร 车票价	33	51.0	5
7.	ราคาบัตรเข้าชมสถานที่ 门票价	40	62.0	2
8.	หมายเลขโทรศัพท์ 电话号码	30	46.0	6
9.	สัญลักษณ์ประกอบสถานที่ 地点的标志	29	45.0	7
10.	อื่นๆ 其他	2	3.0	10

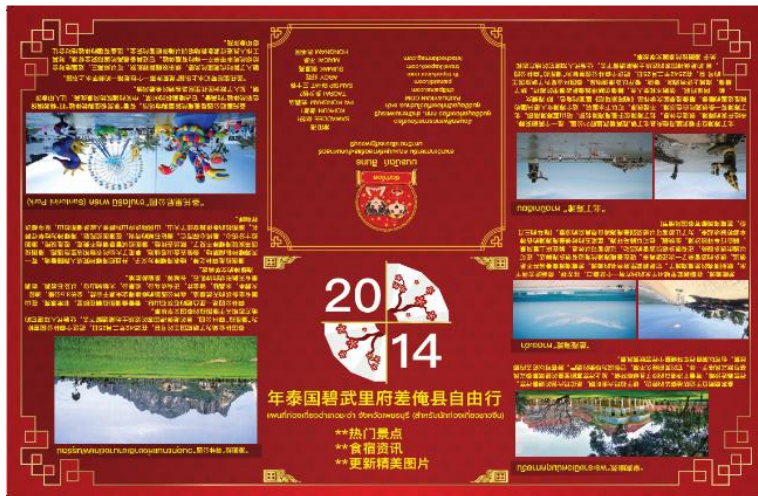
จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอเซออำ มีความต้องการให้เพิ่มข้อมูลแผนที่ท่องเที่ยว เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าร้อยละสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ 1 ราคาที่พัก คิดเป็นร้อยละ 71 รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ราคาบัตรเข้าชมสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 62 และน้อยที่สุดข้อที่ 10 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะส่วนที่ 2 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนได้ให้ข้อเสนอแนะต่อแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอเซออำเพิ่มเติม โดยสรุปทั้งหมดจำนวน 6 ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีประโยคสั้นๆ และภาพสวยงามเยอะๆ
2. ควรเพิ่มคำเตือนที่ต้องระวัง
3. ควรเพิ่มข้อมูลร้านอาหาร
4. ควรใช้ได้จริงและมีความสวยงาม
5. เพิ่มรูปภาพประกอบสวยงาม
6. นำทำแผนที่บนมือถือ

ผลการวิจัยการพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอเซออำ เป็นที่พึงพอใจและเป็นประโยชน์สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนมาก และทำให้ผู้วิจัยสามารถออกแบบแผนที่ท่องเที่ยวในรูปแบบของแผ่นพับอินโฟกราฟิกขนาด A3 ที่ประกอบไปด้วย เส้นทาง ที่ตั้ง รูปภาพ ข้อมูลแนะนำแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นภาษาจีนที่ทันสมัยและสามารถนำไปใช้งานประชาสัมพันธ์ และบริการแจกให้กับนักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ ได้แก่ โรงแรม สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร ร้านค้า เป็นต้น ดังปรากฏในภาพที่ 2 และภาพที่ 3 ที่เป็นหน้าปกและปกหลังแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอเซออำ จังหวัดเพชรบุรี สำหรับบริการและอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลและการเดินทางให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน

ภาพที่ 2 หน้าปกแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ภาพที่ 3 ปกหลังแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ประโยชน์ของแผนพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวน 65 คน มีความพึงพอใจต่อประโยชน์ของแผนพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$ และ $S.D. = 0.69$)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแผนพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความพึงพอใจต่อแผนพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำ ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$ และ $S.D. = 1.09$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความต้องการให้เพิ่มข้อมูลแผนที่ท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปิด ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น เป็นคำถามปลายเปิด

ข้อเสนอแนะส่วนที่ 1 มีความต้องการให้เพิ่มข้อมูลแผนที่ท่องเที่ยว พบว่า ข้อที่นักท่องเที่ยวต้องการให้เพิ่มเติมมีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงที่สุดได้แก่ ราคาที่พัก คิดเป็นร้อยละ 46 และน้อยที่สุด อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3 และข้อเสนอแนะส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น พบว่า นักท่องเที่ยวได้ให้เสนอแนะเพิ่มเติมทั้งหมดจำนวน 6 ข้อ

อภิปรายผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอชะอำ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน ทำให้ได้แผนที่ท่องเที่ยวในรูปแบบของแผ่นพับอินโฟกราฟิกขนาด A3 ที่ประกอบไปด้วยเส้นทาง ที่ตั้ง รูปภาพ ข้อมูลแนะนำแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นภาษาจีนที่ทันสมัยและสามารถนำไปใช้งานประชาสัมพันธ์ และบริการแจกให้กับนักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ โดยผลการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแผ่นพับแสดงแผนที่อำเภอชะอำในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักท่องเที่ยวได้เล็งเห็นถึงประโยชน์และสามารถใช้งานได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร จรูญแสง (2546) ที่ได้รายงานการพัฒนาคู่มือศึกษาธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวประจำเส้นทางเดินป่าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เพื่อพัฒนาคู่มือศึกษาธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวประจำเส้นทางเดินป่าในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและประเมินความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคู่มือ โดยผลการประเมินของนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในคู่มืออยู่ในระดับมาก มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความคิดเห็นว่าคุณคู่มือมีความน่าสนใจ ควรที่จะพัฒนาและผลิตคู่มือเพื่อเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้ใช้งานในโอกาสต่อไป และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตภา หวันกะเหรัมย์ (2558) ในวิทยานิพนธ์การพัฒนาแผนที่แสดงจุดศึกษาธรรมชาติบนเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เขาเจ็ดยอด จังหวัดพัทลุงและจังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า จุดศึกษาธรรมชาติมีความน่าสนใจมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติในแต่ละจุดศึกษาตลอดเส้นทางเดินเท้าขึ้นเขาเจ็ดยอด ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ระดับมาก และสอดคล้องกับเสริมศิริ นิลคำ และคณะ (2560) ที่ได้วิจัยการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยชาติพันธุ์ในจังหวัดเชียงราย ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ในจังหวัดเชียงราย และประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยชาติพันธุ์ในจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยชาติพันธุ์ในจังหวัดเชียงราย พบว่า สามารถพัฒนาได้ 3 เส้นทางสำคัญแต่ละเส้นทางจะมีจุดเด่นแตกต่างและคล้ายคลึงกันในด้านและได้ประเมินมาตรฐานของเส้นทางท่องเที่ยวชาติพันธุ์ทั้ง 3 เส้นทาง ผลการประเมินพบว่า ทุกเส้นทางมีมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อศึกษาและพัฒนากิจการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการจัดการอบรมภาษาจีนให้ผู้ประกอบการ และควรมีการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น ป้ายแผ่นพับ ให้มีการใช้ภาษาจีนมากขึ้น

2. หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรจัดการบริการด้านการคมนาคมขนส่งนักท่องเที่ยวภายในอำเภอ
ชะอำ เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไปยังแหล่งท่องเที่ยวจุดต่างๆ
และมีราคาที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการวิจัยในเขตพื้นที่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ควรมีการวิจัยในพื้นที่ใน
อำเภออื่นๆ หรือพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยพื้นที่อื่นๆ มาเปรียบเทียบและทำ
การปรับปรุงพัฒนาและขยายผล อันจะสามารถใช้ประโยชน์กับพื้นที่อื่นหรือเพิ่มเติมหรือประโยชน์ในด้านอื่นๆ ที่
กว้างขวางมากขึ้นในอนาคต

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำผลวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวให้ทันสมัย
และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษากลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอำเภอชะอำ เพื่อ
ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนให้มาเที่ยวมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวภาษาจีน อำเภอชะอำ สำหรับ
นักท่องเที่ยวชาวจีน โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย ทนอดหนุนการ
วิจัยสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). แผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอาเซียน พ.ศ. 2559 - 2568

(ASEAN Tourism Strategic Plan). สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2561, จาก

https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=10854.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). รายงานสถิติการท่องเที่ยวประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน

2561, จาก https://www.mots.go.th/download/article/article_20190516131031.pdf.

กัลยา วาณิชยปัญญา, (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และ
การบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตาภา หวันกะเหรัมย์. (2558). การพัฒนาแผนที่จุดศึกษาธรรมชาติบนเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาเจ็ดยอด
จังหวัดพัทลุงและจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สมพร จรุงแสง. (2546). การพัฒนาคู่มือศึกษาธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวประจำเส้นทางเดินป่าอุทยาน
แห่งชาติแก่งกระจาน. มหาวิทยาลัยมหิดล.

เสริมศิริ นิลดำ และ คณะ. (2560). การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยชาติพันธุ์ในจังหวัดเชียงราย.

วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 12(1): มกราคม -มิถุนายน.

สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. 2560. ยุทธศาสตร์จังหวัดเพชรบุรี. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2561, จาก

<http://www.phetchaburi.go.th/>

อรณิช ชูวีระ. (2550). การวิเคราะห์การรับรู้เครื่องหมายในแผนที่ท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

John W. Creswell, (2014). การออกแบบการวิจัย: วิธีการเชิงคุณภาพเชิงปริมาณและแบบผสม (ฉบับที่ 4)
Thousand Oaks, California: SAGE Publications ISBN 978-1-4522-2609-5. OCLC
815758208